

“Καμία πανδημία δεν μπορεί να μας στερήσει την αγάπη”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)



“Καμία αδικία, καμία αθλιότητα - και εξ επικαίρου αφορμής θα πρόσθετα - καμία πανδημία δεν είναι από μόνες τους ικανές να μας στερήσουν την αγάπη, την χαρά, την ειρήνη, την μακροθυμία, την καλοσύνη, την αγαθότητα, την πίστη, την πραότητα, την εγκράτεια”, αναφέρει στο μήνυμά του για τα Χριστούγεννα ο Μητρ. Γερμανίας και Έξαρχος Κεντρώας Ευρώπης **κ. Αυγουστίνος προσθέτοντας ότι “όλα αυτά είναι οι καρποί του ΑγίουΠνεύματος· όλα αυτά είναι τα πράγματα που μετράνε και, ακόμα και μέσα στο σκοτάδι της ασχήμιας, δίνουν νόημα στη ζωή μας και την κάνουν όμορφη και φωτεινή”.**

Διαβάστε το Μήνυμα των Χριστουγέννων 2020 του Μητροπολίτου Γερμανίας και Εξάρχου Κεντρίας Ευρώπης κ. Αυγουστίνου

Άγαπητοί μου Χριστιανοί Όρθόδοξοι τῆς Γερμανίας!

Οἱ ἀπόστολοι Ματθαῖος καὶ Λουκᾶς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δύο μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀφηγοῦνται στὰ Εὐαγγελίά τους ὅλα τὰ γεγονότα γύρω ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν περιγράφουν ὡς ἑξῆς.[1]

Ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μνηστή του Μαριάμ, ποὺ βρίσκεται σὲ κατάσταση προχωρημένης ἐγκυμοσύνης,πραγματοποιοῦν ἓνα ἐπίπονο ταξίδι ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ στὴ Βηθλεέμ. Πρέπει νὰ λάβουν μέρος στὴν ἀπογραφή ποὺδὲ αὐτοκράτορας Ὁκταβιανὸς Αὐγουστος ἔχει διατάξει νὰ γίνῃ σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.Καὶ ὅταν φθάνουν στὸν προορισμό τους δὲν ὑπάρχει γι' αὐτοὺς τόπος στὸ πανδοχεῖο. Ἀφοῦ γεννιέται ὁ Ἰησοῦς, ἡ παναγία Μητέρα του τὸν σπαργανώνει καὶ τὸν ξαπλώνει σ' ἓνα παχνί, τὸν χῶρο ἐκεῖνο τοῦ στάβλου ὅπου τρώνε τὰ ζῶα. Δὲν περνάει μάλιστα πολὺς καιρὸς κι ἐνῶ σοφοὶ ἄνδρες ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ ἔρχονται γιὰ νὰ Τὸν προσκυνήσουν, ἀποκαλύπτεται ὅτι ὁ βασιλιάς Ἡρώδης ψάχνει νὰ βρεῖ τὸ παιδί γιὰ νὰ τὸ σκοτώσῃ. Μέσα στὴνύχτα ὁ Ἰωσήφ παίρνει τὸ παιδί καὶ τὴ μητέρα Του καὶ φεύγουν στὴν Αἴγυπτο, ὅπου μένουν μέχρι τὴν ἡμέρα ποὺ τοὺς πληροφορεῖ ἄγγελος σταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριο ὅτι πέθαναν ὅσοι ἤθελαν νὰ θανατώσουν τὸ παιδί καὶ ὅτι μποροῦν νὰ γυρίσουν στὴν χώρα τοῦ Ἰσραήλ. Νωρίτερα εἶχε δοθεῖ ἡ φρικτὴ διαταγὴ ἀπὸ τὸν Ἡρώδη στοὺς στρατιῶτες νὰ σκοτώσουν ὅλα τὰ παιδιά τῆς Παλαιστίνης ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω, τὰ ὁποῖα μὲ τὸν θάνατό τους ἔπεσαν θύματα τοῦ παραλογισμοῦ τῆς ἀνθρώπινης κακίας.

Ἦδη στὴ γέννησή Του ὁ Κύριός μας δὲν εἶχε μέρος ποῦ νὰ γείρει τὸ κεφάλι Του, ὅπως εἶπε ἀργότερα ὁ ἴδιος σὲ ἄλλῃ περίστασι[2]. Καὶ ἀκόμα ὡς βρέφος εἶχε ἓνα θανάσιμο ἐχθρό, ποὺ γιὰ νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὸ δολοφονικὸ σχέδιό του ἔγινε ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πρόσφυγες τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας.

Ἀπὸ τὶς μαρτυρίες αὐτὲς τῶν δύο Εὐαγγελιστῶν διαπιστώνουμε ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἰδεατό, τίποτε τὸ ρομαντικόν, τίποτε τὸ φαντασμαγορικόν. Ἀντιθέτως· ἀθόρυβα γίνεται ἄνθρωπος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ γέννησή Του, ποὺ ἔμελλε νὰ καθορίσῃ τὴ μέτρηση τοῦ χρόνου, γίνεταί μέσα σὲ ἀφάνεια καὶ ἀπερίγραπτη ταπεινότητα. Αὐτὸς ποὺ δίκαια ὀνομάζεται ὁ Ἄρχοντας τῆς εἰρήνης ἀντικρίζει τὸ φῶς τοῦ κόσμου μέσα σὲ συνθῆκες μίσους καὶ διωγμοῦ, γιὰ νὰ μᾶς φανερώσῃ μιὰ γιὰ πάντα ὅτι τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα μετράνε στὴ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ ἰσχύουν σὲ ὅλες τὶς ἐποχές, δὲν τὰ καθορίζουν οἱ ἐξωτερικὲς περιστάσεις. Καμμία ἀδικία, καμμία ἀθλιότητα – καὶ ἐξ ἐπικαίρου ἀφορμῆς θὰ πρόσθετα – καμμία πανδημία δὲν εἶναι ἀπὸ μόνες τοὺς ἱκανὲς νὰ μᾶς στερήσουν τὴν ἀγάπη, τὴν χαρά, τὴν εἰρήνη, τὴν μακροθυμία, τὴν καλοσύνη, τὴν

ἀγαθότητα, τὴν πίστη, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτεια[3]. Ὅλα αὐτὰ εἶναι οἱ καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὅλα αὐτὰ εἶναι τὰ πράγματα ποὺ μετρᾶνε καί, ἀκόμα καὶ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ἀσχήμιας, δίνουν νόημα στὴ ζωὴ μας καὶ τὴν κάνουν ὁμορφὴ καὶ φωτεινὴ.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ὀφείλουμε στὸ παιδί ποὺ γεννήθηκε στὴ Βηθλεὲμ, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε μαζί μας[4]. Γνωρίζει ἐκ πείρας τὸν ἀνθρώπινο πόνο, τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, τὰ ἀδιέξοδά μας καὶ τὸν φόβο μπροστὰ σὲ μύριες ἐξωτερικὲς ἀπειλὲς καὶ ἐσωτερικὲς παγίδες, κι ἔρχεται νὰ τὰ θεραπεύσει ἡσυχὰ καὶ ἀπαλά. Ὁ Χριστὸς παραστέκει μὲ στοργὴ σὲ ὅποιον ἐλεύθερα ἀναζητᾷ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴ δύναμη ποὺ πηγάζει ἀπ' Αὐτόν[5].

Τὸ φαινομενικὰ ἀδύναμο παιδί τῆς Βηθλεὲμ εἶναι ὁ κυρίαρχος τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ λύτρωσή της. Ἐτσι τὰ Χριστούγεννα δίνουν τὴ μοναδικὴ εὐκαιρία σὲ μᾶς καὶ στοὺς Χριστιανοὺς ὅλου τοῦ κόσμου νὰ δεχθοῦμε στὴ ζωὴ μας καὶ ν' ἀγκαλιάσουμε μ' ὅλη τὴν καρδιά, τὴν ψυχὴ, τὸ νοῦ καὶ τὴ δύναμή μας[6] «τ' ὠραιότερο, γλυκύτερο κ' ἐαρινώτερο βλαστάρι τῆς Ἀνατολῆς: τὸν Ἰησοῦ»[7]. Αὐτὴ εἶναι ἡ πατρικὴ εὐχή μου γιὰ ὅλους. Εὐλογημένα Χριστούγεννα!

Βόνη, 25 Δεκεμβρίου 2020

Ὁ Μητροπολίτης σας

+ ὁ Γερμανίας Αὐγουστῖνος

[1] Vgl. Mt 1,18 – 2,23; Lk 2,1-20.

[2] Vgl. Mt 8,20 und Lk 9,58.

[3] Gal 5,22.

[4] Vgl. Mt 1,23.

[5] Vgl. Mk 5,30 und Lk 8,46.

[6] Mt 22,36, Mk 12,30 und Lk 10,26.

[7] Panagiotis Kanellopoulos, Ἱστορία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πνεύματος (= Geschichte des europäischen Geistes), Bd. 1, Athen 1998, S. 17.